

Jan Paweł II

Maryja prowadzi nas do Chrystusa : przemówienie do uczestników VII Sesji Publicznej Akademii Papieskich : (29 października 2002 r.)

Salvatoris Mater 5/2, 351-352

2003

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

HOMILIAE ET ALLOCUTIONES

Przemówienie do uczestników VII Sesji Publicznej
Akademii Papieskich
(29 października 2002 r.)³

Maryja prowadzi nas do Chrystusa

[...]

2. To zgromadzenie Akademii Papieskich poświęcone jest refleksji mariologicznej, a przygotowane zostało przez Międzynarodową Papieską Akademię Maryjną oraz Papieską Akademię Niepokalaną. Pozdrawiam w sposób szczególny obydwu przewodniczących, znakomitych relatorów, jak również obecnych członków Akademii.

Temat tego posiedzenia: «Maryja – ‘promienna Jutrzenka i niezawodna Przewodniczka’ nowej ewangelizacji», nawiązuje do słów, którymi zakończyłem List apostolski *Novo millennio ineunte*, powierzając Maryi, Matce Boga i Matce wszystkich wierzących, losy nowego tysiąclecia i drogę Kościoła. Raz jeszcze pragnąłem ukazać Ją jako «Gwiazdę nowej ewangelizacji», aby naprawdę w sercu i myślach każdego ucznia Pana była Gwiazdą, która oświeciła drogę i prowadzi do Chrystusa.

«Na nowo rozpoczynać od Chrystusa» - to wezwanie skierowałem do całego Kościoła na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000. Na nowo rozpoczynać od Chrystusa, ucząc się kontemplować i kochać Jego oblicze, na którym jaśnieje chwała Ojca.

Przewodniczka Kościoła w trzecim tysiącleciu

3. Kto bardziej niż Maryja, Dziewica-Matka, może nam w tym pomagać i do tego zachęcać? Kto lepiej niż Ona może nauczyć nas kontemplować i kochać Oblicze Chrystusa, w które wpatrywała się z nieskończoną miłością i z całkowitym oddaniem przez całe życie, od chwili narodzenia aż po godzinę Krzyża, a następnie po świt Zmartwychwstania? Św. Łukasz w swej Ewangelii mówi dwukrotnie, że Maryja «zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu» (2, 19. 51). W sercu Maryi przechowywany jest również dla nas bezcenny skarb Chrystusa.

Jeśli prawdą jest, jak stwierdza Sobór Watykański II w konstytucji *Gaudium et spes*, że jedynie w tajemnicy Chrystusa wyjaśnia się w pełni tajemnica człowieka (por. n. 22), a więc także tajemnica tej wyjątkowej córki rodu ludzkiego, jaką była Maryja (por. *Redemptoris Mater*, 4), w nie mniejszym stopniu jest prawdą, że w Obliczu Chrystusa

³ „L'Osservatore Romano” 24(2003) nr 1, 38-39.

i w Jego ludzkich rysach odzwierciedlają się cechy Matki, Jej styl wychowania, Jej sposób bycia i odczuwania. Dlatego, jeżeli chcemy głęboko kontemplować Oblicze Chrystusa, musimy odwołać się do Maryi, która w pełni przyjąwszy plan Boga, «uksztaltowała» Syna w najbardziej szczególny sposób, towarzysząc Jego rozwojowi na każdym kroku.

Również i my możemy zatem przyjąć zaproszenie, jakie św. Bernard kieruje do największego z poetów Dantego Alighieri: «Patrz na oblicze, które najbardziej przypomina Chrystusa, bo tylko jego przejrzystość może ci pomóc zobaczyć Chrystusa» (*Raj XXXII*, 85-87). Maryja jest rzeczywiście jasną Jutrzenką nowej ewangelizacji, niezawodną Przewodniczką na drodze Kościoła w trzecim tysiącleciu.

Pogłębiać refleksję mariologiczną

4. Ogromnie doniosłe staje się zatem zaangażowanie teologiczne, kulturowe i duchowe tych, którzy poczynając od was, drodzy członkowie Papieskiej Akademii Maryjnej oraz Papieskiej Akademii Niepokalanej – podejmują refleksję nad postacią Przenajświętszej Maryi, by w sposób coraz doskonalszy Ją poznawać. Potrzebne są również badania interdyscyplinarne, które przyczyniają się do rozwoju refleksji mariologicznej poprzez sięganie do nowych źródeł, poza tymi bardziej tradycyjnymi, by uzyskać dalsze bodźce do badań teologicznych. Myślę tu, na przykład, o świętych i ich osobistym doświadczeniu; a także o sztuce chrześcijańskiej, która od zawsze upodobała sobie Maryję jako jeden z ulubionych tematów; oraz o pobożności ludowej, która dodając pierwszeństwo aspektowi «uczuciowemu», pozostawiła nam wielkie świadectwa misji Maryi w życiu Kościoła.

Stosowną okazją do zwiększenia tego zaangażowania będzie 150. rocznica ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Maryi. Obydwie Papieskie Akademie Maryjne, każda w ramach swej działalności i odpowiednio do swych szczególnych kompetencji, powinny dołożyć wszelkich starań, aby ta uroczystość stała się sposobnością do podjęcia nowego wysiłku teologicznego, kulturalnego i duchowego, mającego na celu ukazanie ludziom naszych czasów sensu i najbardziej autentycznego przesłania tej prawdy wiary. [...]

Pasterka w Bazylice św. Piotra (25 grudnia 2002 r.)⁴

Dziewica wydaje na świat Mesjasza

1. «*Dum medium silentium tenerent omnia...* – Gdy głęboka cisza zaległa wszystko, a noc dosięgała połowy swego biegu, wszechmocne Słowo Twoje, Panie, przyszło z królewskiego tronu» (Ant. do *Magnificat*, 26 grudnia).

⁴ „L'Osservatore Romano” 24(2003) nr 2, 21.